

תת"ע 4715/02/23 - משה נתנאל ישכריאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4715-02-23 מדינת ישראל נ' ישכריאן
תיק חיצוני: 19150069425

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה שרתית זוכביצקי-אוריה
משה נתנאל ישכריאן
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניית בהיעדר התאזרחות המבוקש ביום 5.3.2023

1. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של קיפוח זכות בניגוד לסעיף 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.
2. ביום הדיון לא התאזרח המבוקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 500 נ"נ.

טענות הצדדים

3. המבוקש טען כי מעולם לא קיבל לידיו את הזמנה לבית המשפט.
4. עוד טען המבוקש כי ביום 30.01.2022 ביקש להישפט בגין הוועדה תשלום הקנס.
5. לטענת המבוקש התק בעניינו נפתח רק ביום 10.02.2023, על כן חלה התישנות על הוועדה תשלום הקנס.
6. המשיבה טענה שלא מדובר בהתיישנות שכן לא חלפה שנה מיום בקשתו של המבוקש להשפט ועד ליום שליחת זימונו למשפט.
7. בנוסף על כן, טענה המשיבה כי מדובר בגזר דין סביר שאינו חריג ממתחם העונישה הנהגת ומכאן שלא התקי"ם גם "עוות דין" בעניינו של המבוקש.

דין והכרעה

8. הבקשה הוגשה ללא תצהיר, ורק בשל כך כינה להידוחות על הסוף.

עמוד 1

מעבר לנדרש אדון בטענות לגופן.

9. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ") קובע כי בגין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בגיןו של נאשם. בדברי כב' השופט שם בע"פ **חסין ב' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנוכחות הנאשם, וזאת לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

10. כלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין. כאשר הנאשם הוזמן לדין כדין ואין מתיצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי הנאשם שאינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדתו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמיימי ב' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם מדין אליו זומן דין עלולה להוביל לתוצאה כי ירשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנintel הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבוקש בדיון

12. בעבירות קלות, קבועה תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקיים".

משהוchein כי נשלח דואר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למשמו תוך 15 ימים מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **بولנדי ב' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 17.05.2017), עפ"ת (ח"י) 18-67571, **אפשרין ב' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.04.25.2015), רע"פ 106/15 **עו"ד קרייב ב' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.01.2020)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סוייטי נ' מדינת ישראל**(לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

13. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבוקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

14. המבוקש טען כי ביום 20.1.22 שלח בקשה להישפט בין הוועת תשולם הקנס, אך מעולם לא הגיעו לידי הזמנה לדין, על פי אישור המסירה, שצורך לתגובה המשיבה, הזמנה לדין נשלחה כתובתו של המבוקש "ישראל אלדר 6/ ירושלים 9339910", והוא חזר בציון הערכה "לא נדרש".

15. דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבוקש, כמובן, מדובר במצב בו ההודעה לשו רסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה כתובתו של המבוקש אך הוא לא הגיע לקבללה. במצב מעין זה יחשב המבוקש כמו שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטול להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו(עפ"ת 17-12-17 2022-**חן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו 18.01.2022) ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו 17.05.17)).

16. המבוקש לא טען שכותבו שונה מהכתובת אליה נשלחה הזמנה לדין ואף לא עמד בנטול הנדרש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין הומצאה לבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיעצבותה לדין.

התישנות

17. המבוקש טען כי רק ביום 23.02.10 נפתח תיק בעניינו ועל כן נכון הזמן שחלף בין מועד ביצוע העבירה לפתיחת התיק בעניינו חלה התישנות.

18. סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלת הודעתו".

ברע"פ 18/867 **נתאי נ' מדינת ישראל** מיום 18.4.2018 נקבע כי:

"מועד שליחת הזמנה לדין הוא המועד הקבוע, ולא מועד הגשת כתב האישום".

בעניינו של המבוקש לא חלה התישנות שכן המבוקש שלח בקשה להישפט ביום 30.1.2022 והזמנה לדין נשלחה ביום 22.12.22 דהיינו תוך שנה.

האם קיים חשש לעיוות דין

19. המבוקש לא טען דבר בעניין עיוות דין. לעומת זאת הצורך אציג כי גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ

סעדה נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018 (17/6165).

20. הכל, ביטול פסק דין שניית בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים בלבד העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

21. יתרה מכך גם אם היה המבוקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע עונינו ולאחר הרשותו וגוררת דין יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/202 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנתנו), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמייל נ' מדינת ישראל (פורסם בנתנו 23.02.04)).

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק דין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתה.

מצורחות תשלוח החלטה לצדים.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"ג, 01 במאי 2023, בהעדר הצדדים.